

[Klaus Hækkerup]

Der finder derfor en betydelig udligning sted af såvel udgiftsbehov som af indtægtsgrundlag. Denne betydelige udligning ønsker vi fra Socialdemokratiet at opretholde. Det fremgår også af det lovforslag, indenrigsministeren har fremsat den 24. marts, og det vil også være en af forudsætningerne for de forhandlinger, der skal finde sted med kommunerne om deres økonomi for de næste år.

Det er også en bestanddel af det kommunale selvstyre, at kommunerne selv kan bestemme, om de vil have et relativt lavt serviceniveau og dermed en lav skat eller de vil have et relativt højt serviceniveau og dermed en høj skat. Det ønsker vi også skal bibeholdes under de kommende forhandlinger, sådan at kommunerne får en ganske betydelig grad af selvstændighed på det område.

Endelig er det værd at fremhæve, at en lang række af de beslutninger, kommunerne træffer, og som Folketinget har besluttet at de skal træffe, træffes bedst, fordi kommunerne skal træffe beslutningerne tæt på de borgere, som ydelserne berører, og som indretningen af den offentlige servicetilvejebringelse berører. Det ønsker vi også opretholdt under de forhandlinger, der skal gennemføres.

Desuden har vi jo for lang tid siden her i Folketinget vedtaget det, vi kalder det udvidede totalbalanceprincip. Det vil sige, at hvis vi herinde – regeringen eller Folketinget – pålægger kommunerne nye udgifter, kompenserer vi kommunerne for de merudgifter, der følger af nye opgaver. Og hvis vi omvendt reducerer de opgaver, kommunerne skal tage sig af, f.eks. overfører dem til statsligt regi, skal der finde en tilsvarende reduktion sted af den betaling, der foretages fra staten til kommunerne.

Alt det skal selvfølgelig spille ind ved de drøftelser, der skal finde sted mellem regeringen og kommunerne om forudsætningerne for kommunernes økonomi næste år. Men vigtigst af alt er det selvfølgelig, at regeringen sidste år i juni måned indgik en aftale med de kommunale parter, Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune, om kommunernes økonomi for 1994 og delvis også for 1995.

I de fire aftaler er det med lidt forskellig formulering fastsat, at regeringen er indstillet på i forbindelse med de kommende års økonomiske forhandlinger at skabe sikkerhed for en fi-

nansieringsbalance efter samme principper som i år, så at kommunale skattestigninger kan undgås – sådan som indenrigsministeren også nævnte det her fra talerstolen. Og grundlaget for forhandlingerne vil være, at der allerede er aftalt et tilsagn fra regeringen til kommunerne om, at man skal drøfte størrelsen af de statslige tilskud med udgangspunkt i uændrede kommunale skatter for 1995.

Omvendt – og det er der nok grund til at understrege – har kommunerne forpligtet sig til at leve op til uændrede kommunale skatter, hvis man når til enighed om opgørelsen af finansieringsbalancen.

Der er selvfølgelig flere forhold, der spiller ind, når man skal drøfte finansieringsbalancen:

For det første kan de forskelle i indtægtsgrundlag og udgiftsbehov, jeg nævnte før, føre til, at nogle kommuner – de, der har et særlig stort udgiftsbehov og et særlig svagt indtægtsgrundlag – på trods af aftalen kan blive tvunget til at sætte skatten op.

Det må så modsvares af, at andre kommuner – de, der ligger over gennemsnittet, de, der har et lille udgiftsbehov og et højt indtægtsgrundlag – tilsvarende sætter skatten ned, så aftalen med kommunerne kan holde under ét.

For det andet skal man forhandle sig frem til enighed om størrelsen af de økonomiske konsekvenser af ændringer i opgavefordelingen. Det plejer der at være tradition for at de skiftende regeringer kan forhandle på plads med kommunerne hvert år, og det forventer vi også at der bliver enighed om i år.

Endelig skal der for det tredje foretages en vurdering af kommunernes indkomstgrundlag i 1994 og 1995: Hvordan vil de indtægter, borgerne skal beskattes af i kommunerne, være i 1995, og hvor store skatter vil der så komme ind med uændrede beskatningsprocenter? Netop her er vi på et område, hvor der nok kan blive en vis diskussion med kommunerne. Et forbedret indkomstgrundlag i kommunerne vil jo med uændrede skatter give kommunerne meget højere indkomster og fjerne behovet for kommunale skattestigninger i 1994-95, og som jeg nævnte, kunne der måske endda blive plads til skattesænkninger.

Kommunerne vil under forhandlingerne med regeringen nok nære visse reservationer på området. På baggrund af de senere års erfa-